

Udstillingsansøgning til Københavns kommune

I perioden 24 April – 24 maj 2020 udstiller jeg en soloudstilling i Sydhavn Stations ene udstillingslokale. Udstillingen har arbejdstitlen 'Paradis'. I forbindelse med min udstilling har jeg inviteret Line Finderup Jensen til at udstille sit værk 'Common sense' i det andet udstillingslokale.

"Paradis", Anders Christian Eriksen

Udstillingen vil bestå af vægbaserede værker på papir og træplader. Nogle op til 2 meter i både højde og bredde. Andre mindre end en A5. Materialerne er en blanding af akrylmaling, blyant og collage.

Værkerne tager udgangspunkt i min forestilling om at optimal eksistens kan opnås ved at leve livet inde min opvaskemaskines indre. Frakoblet omverdenens kompleksitet og gråzoner. Et sted hvor alting er systematiseret og ligetil.

Motiverne udfolder sig igennem denne tanke som indre landskaber og rum. Dog er motiverne på ingen måde fastlagt fra start når jeg går i gang med malerierne, ofte udvikler de sig igennem mange transparente lag, hvor tidligere motiver, fejl og udstregede detaljer bliver en del af det færdige billedes fortælling. For eksempel er et af værkerne startet som en optegning af opvaskemaskinens service-holdere og siden hen bevæget sig over i et landskab. Men hvor begge ting forbliver synlige i billedet og smelter sammen.

Der er en klar kontrast mellem at se værkerne på afstand eller tæt på. Set på afstand kan landskab og rum virke rolige, gølge, forladte eller fastfrosede. Der er sjældent tilstedeværelse af mennesker eller nævneværdige elementer at se.

Set tæt på er der en langt større ophobning af detaljer som kan virke støjende og kaotiske. Miniature service, fragmenter, organiske og geometriske former, udklip og ulæselig tekst repeteret i uendelighed. Nogle ting kan virke som ledetråde eller åbninger ind i billedet. Andre fremmede eller som vildspor.

Fascinationen af min opvaskemaskine udspringer af min overvældende længsel efter at kunne systematisere hverdagen. I strukturen på opvaskemaskinens service-holdere eksisterer et allerede etableret system og regelsæt. Når jeg åbner lågen og kigger ind ser jeg det potentiale:

Gafler dér. Kaffekopper hér. Sæbe ind. Start. Det er muligheden for at skabe kontrol over og tæmme, hvad der i den virkelige verden, virker kaotisk og umuligt.

I værkerne kan jeg skrumpes ned til størrelsen af en teske i et opvaskeprogram som aldrig ender. Det er det ultimative paradisiske rum.

"Common sense", Line Finderup Jensen

I det lille udstillingslokale vil Line vise sit værk der har titlen: "Common sense (1)":

"Projektet er et udsnit af et større igangværende værk "Common sense (Charlotte) - en Virtual Reality fortælling om vinteren 2013-2014, dengang jeg var indlagt på Hvidovre Psykiatrisk hospital. Jeg blev dengang diagnosticeret med en personlighedsforstyrrelse, med det belæg at jeg havde en svag forståelse for "common sense" og at jeg tabte forståelsen af virkeligheden. Idag, godt 6 år

efter min indlæggelse, er jeg kommet til den konklusion at mine udfordringer dengang ikke nødvendigvis var symptomer på skizofreni, nærmere var de blot tanker som kæmpede imod undertrykkelse af en identitet. Jeg ønsker derfor med værket at gå i dybden med spørgsmålet om hvis billede af virkeligheden er det rigtige, og hvilke instanser der er med til at bestemme det. "Common sense (1)" er tænkt som en video-installation, hvori man møder et 3D animeret hologram af en tidligere overlæge*.

Rummet hvori værket vises, iscenesættes sådan at beskueren sætter sig ned til en samtale lignende én jeg selv havde i 2013. Lægen er bygget i et 3D program, og vil blive projekteret op på et holografisk materiale hængende overfor bordet hvorved man sidder (se skitsebilag). Indholdet vil være baseret på journaler læger og sygeplejerske har skrevet under min indlæggelse, og der vil ibland flettes tanker og vendinger ind fra bøgerne "den sårade divan" af Karin Johansson, Jack Halberstamms "The queer Art of failure" og „The queerness of memory“ af Ana Hoffner.

Jeg ønsker endvidere med værket at udforske mulighederne for "Alternative Reality" i fysisk form. Ved at lave et udsnit af værket "Common sense (Charlotte)" i en skulpturel form, kan jeg opdage om det har potentiale at blande den digitale verden med den virkelige. "

**Der vil ikke indgå navne eller andet identifikation af personer uden samtykke.*